

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 lutego 1971 r.

w sprawie współdziałania organów i instytucji państwowych oraz organizacji społecznych w zakresie zwalczania chorób wenerycznych.

Na podstawie art. 21 dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. z 1949 r. Nr 51, poz. 394) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy administracji państwowej, instytucje państwowe i organizacje społeczne, do których zakresu działania należą sprawy ochrony zdrowia, oświaty i wychowania, obowiązane są uwzględniać problematykę walki z chorobami wenerycznymi na zasadach ustalonych w rocznych i wieloletnich ogólnokrajowych programach.

§ 2. 1. Ogólnokrajowe programy walki z chorobami wenerycznymi ustala Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Sprawiedliwości, Oświaty i Szkolnictwa Wyższego oraz Kultury i Sztuki, po zasięgnięciu opinii organizacji społecznych, o których mowa w § 1.

2. Wojewódzkie roczne programy walki z chorobami wenerycznymi, uwzględniające kierunki i zasady ogólnokrajowych programów walki z chorobami wenerycznymi, ustala organ do spraw zdrowia prezydium wojewódzkiej (miejskiej w miastach wyłączonych z województwa) rady narodowej w porozumieniu z odpowiednimi terenowymi organami administracji państwowej i po zasięgnięciu opinii odpowiednich organów organizacji społecznych.

3. Organ do spraw zdrowia, o którym mowa w ust. 2, obowiązany jest przedstawić projekt wojewódzkiego programu walki z chorobami wenerycznymi właściwej stałej komisji rady narodowej do zaopiniowania.

§ 3. Tworzy się Centralną Komisję do Walki z Chorobami Wenerycznymi, zwaną dalej „Centralną Komisją”, jako organ opiniodawczy i wnioskujący Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz wojewódzkie komisje do walki z chorobami wenerycznymi, zwane dalej „wojewódzkimi komisjami”, jako organy opiniodawcze i wnioskujące organów do spraw zdrowia prezydiów wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych.

§ 4. 1. Do zadań Centralnej Komisji należy:

- 1) opiniowanie projektów ogólnokrajowych programów walki z chorobami wenerycznymi,
- 2) ocena realizacji programów, o których mowa w pkt 1,
- 3) opracowywanie wniosków w zakresie podnoszenia efektywności walki z chorobami wenerycznymi,
- 4) opracowywanie wniosków w zakresie metod koordynacji działalności organów i instytucji uczestniczących w realizacji programu walki z chorobami wenerycznymi,
- 5) analiza wniosków zgłaszanych przez wojewódzkie komisje,
- 6) rozpatrywanie innych spraw z zakresu walki z chorobami wenerycznymi na wniosek Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej lub ministrów, o których mowa w § 2 ust. 1, albo organizacji społecznych określonych w § 1.

2. W skład Centralnej Komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący, powołany przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, oraz jako członkowie:
- 2) po jednym przedstawicielu Ministrów Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Sprawiedliwości, Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Gospodarki Komunalnej oraz Kultury i Sztuki, Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej, Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, Centralnej Rady Związków Zawodowych, Polskiego Czerwonego Krzyża, Krajowej Rady Kobiet, Związku Młodzieży Socjalistycznej, Związku Młodzieży Wiejskiej, Zrzeszenia Studentów Polskich, Towarzystwa Wiedzy Powszechnej, Towarzystwa Kultury Świeckiej, Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego, Zarządu Głównego Społecznego Komitetu Przeciwalcoholowego oraz Związku Harcerstwa Polskiego,
- 3) powołani przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej pracownicy naukowo-dydaktyczni i naukowo-badawczy — specjaliści w zakresie wenerologii — lub przedstawiciele instytucji naukowych prowadzących badania w zakresie medycyny, pedagogiki, socjologii lub psychologii.

3. W posiedzeniach Centralnej Komisji na zaproszenie przewodniczącego mogą brać udział przewodniczący wojewódzkich komisji oraz przedstawiciele nie reprezentowanych w niej instytucji naukowych i organizacji społecznych, których zakres działania wiąże się ze sprawami rozpatrywanymi na posiedzeniu Centralnej Komisji.

4. Centralna Komisja uchwała regulamin ustalający szczegółowo tryb jej pracy i przedstawia go do zatwierdzenia Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Do zadań wojewódzkiej komisji należy:

- 1) opiniowanie wojewódzkiego programu walki z chorobami wenerycznymi,
- 2) zgłaszanie wniosków do ogólnokrajowego programu walki z chorobami wenerycznymi,
- 3) okresowa ocena realizacji wojewódzkiego programu walki z chorobami wenerycznymi,
- 4) opracowywanie wniosków w zakresie doskonalenia metod koordynacji działalności organów i instytucji uczestniczących w realizacji programu walki z chorobami wenerycznymi,
- 5) zgłaszanie wniosków w zakresie form pomocy, której powinny udzielać sobie zakłady leczniczo-zapobiegawcze prowadzące walkę z chorobami wenerycznymi,
- 6) rozpatrywanie innych spraw z zakresu walki z chorobami wenerycznymi, zgłoszonych przez prezydium rady narodowej lub przez inne organy, instytucje lub organizacje uczestniczące w walce z chorobami wenerycznymi.

2. W skład wojewódzkiej komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący, powołany przez prezydium wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej, oraz jako członkowie:
- 2) po jednym przedstawicielu organów prezydium wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej do spraw zdrowia, do spraw wewnętrznych, do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, wojewódzkiego inspektora sanitarnego, wojskowej i kolejowej służby zdrowia, wojewódzkiego aresztu śledczego komendy wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej, kuratorium okręgu szkolnego, wojewódzkiej komisji związków zawodowych, okręgowego zarządu Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, okręgowego zarządu Związku Nauczycielstwa Polskiego oraz wojewódzkiego organu Polskiego Czerwonego Krzyża, Związku Młodzieży Socjalistycznej, Związku Młodzieży Wiejskiej, Zrzeszenia Studentów Polskich, Wojewódzkiej Rady Kobiet, Związku Harcerstwa Polskiego oraz dyrektor wojewódzkiej przychodni skórno-wenerologicznej.

3. Prezydium wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej stosownie do warunków i potrzeb lokalnych może powołać do wojewódzkiej komisji przedstawicieli organizacji nie wymienionych w ust. 2 pkt 2, przedstawicieli zakładów leczniczo-zapobiegawczych lub zakładów pracy.

4. Wojewódzka komisja uchwała regulamin ustalający szczegółowy tryb jej pracy i przedstawia go do zatwierdzenia prezydium wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

§ 6. 1. Zakłady leczniczo-zapobiegawcze, które wykonują zadania przewidziane w ogólnokrajowym lub wojewódzkim programie walki z chorobami wenerycznymi, są obowiązane w zakresie tych zadań do współpracy oraz do udzielania sobie pomocy na zasadach i w formach określonych w drodze porozumień zawartych między organami, którym te zakłady są bezpośrednio podporządkowane.

2. Zakłady leczniczo-zapobiegawcze w razie ustalenia, że osoba nieuprawniona do korzystania z ich świadczeń zaraziła chorobą weneryczną inną osobę lub mogła być zarażona taką chorobą, są obowiązane przesłać dane o niej zakładowi powołanemu do udzielania jej świadczeń. Jeżeli osoba zarażona lub podejrzana o chorobę weneryczną może korzystać wyłącznie ze świadczeń zakładów leczniczo-zapobiegawczych przeznaczonych dla ogółu ludności, dane o niej powinny być przekazane do obwodowej przychodni właściwej ze względu na miejsce jej zamieszkania lub miejsce pracy, a jeżeli okoliczności te nie zostały ustalone — do przychodni obwodowej, na której obszarze działania nastąpiło lub mogło nastąpić zakażenie chorobą weneryczną.

3. Zakłady leczniczo-zapobiegawcze, o których mowa w ust. 1, obowiązane są uwzględniać w swojej pracy wskazówki metodyczno-organizacyjne ustalone przez jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, która pełni zadania krajowego specjalisty w zakresie wenerologii, oraz stosować metody walki z chorobami wenerycznymi opracowane przez tę jednostkę.

§ 7. Organy właściwe do spraw ewidencji ruchu ludności są obowiązane na wniosek przychodni obwodowej udzielać niezwłocznie koniecznej pomocy w zakresie ustalenia miejsca zamieszkania osoby, która zaraziła chorobą weneryczną, lub osoby, która mogła być zarażona taką chorobą.

§ 8. Zakłady pracy, których pracownicy zostali objęci jednorazowym badaniem lekarskim mającym na celu wykrywanie zachorowań na choroby weneryczne, są obowiązane:

- 1) organizować akcję uświadamiającą o konieczności poddania się takim badaniom,
- 2) dopilnować, aby wszyscy pracownicy wypełnili ten obowiązek,
- 3) zapewnić odpowiednie pomieszczenia, jeżeli badania mają być przeprowadzone na terenie zakładu pracy, lub zorganizować dowóz pracowników do zakładu leczniczo-zapobiegawczego przeprowadzającego badania, jeżeli znajduje się on w znacznej odległości od zakładu pracy.

§ 9. W razie poddania ludności określonego obszaru badaniom lekarskim mającym na celu wykrywanie zachorowań na choroby weneryczne — administracje domów mieszkalnych, komitety blokowe, sołtysi oraz organizacje społeczne działające na danym terenie obowiązane są udzielać pomocy w przeprowadzaniu akcji uświadamiającej o konieczności i celowości poddania się badaniom.

§ 10. 1. Kierownicy jednostek Milicji Obywatelskiej są obowiązani zapewnić odpowiednie pomieszczenie (pokój lekarski) w celu przeprowadzenia badań lekarskich osób podejrzanych o chorobę weneryczną, które zostały zatrzymane w aresztach śledczych i w milicyjnych izbach dziecka.

2. Wyposażenie pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, w sprzęt gospodarczy i utrzymanie ich w stanie umożliwiającym przeprowadzanie badań lekarskich należy do obowiązków jednostki Milicji Obywatelskiej, a wyposażenie w sprzęt medyczny — do zadań przychodni obwodowej właściwej do przeprowadzania badań lekarskich.

3. Kierownicy jednostek Milicji Obywatelskiej, jeżeli nie mogą zapewnić odpowiednich pomieszczeń w celu przeprowadzania badań lekarskich osób podejrzanych o chorobę weneryczną, są obowiązani organizować dowożenie tych osób na badania do właściwych przychodni obwodowych.

§ 11. Programy nauczania we wszystkich typach szkół powinny obejmować problematykę oświaty zdrowotnej z zakresu seksuologii, zapobiegania chorobom wenerycznym i skutkom społecznym tych chorób. Programy te powinny być uzgodnione z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej lub wskazaną przez niego instytucją.

§ 12. 1. Instytucje i organizacje prowadzące działalność kulturalną lub oświatową są obowiązane włączyć do swoich programów, z uwzględnieniem środowiska, w którym prowadzą swą działalność, problematykę oświaty zdrowotnej o zapobieganiu chorobom wenerycznym i skutkach społecznych tych chorób oraz uzgadniać te programy z instytucjami służby zdrowia powołanymi do ustalania programów i metod szerzenia oświaty zdrowotnej.

2. Zasięg prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, powinien być uzgodniony z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej lub z upoważnionym przez niego organem w celu objęcia tą działalnością całego społeczeństwa ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży, która nie uczęszcza do szkół.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*